

MARIE LOUKOTOVÁ

„Budte k sobě ohleduplní, lidštití.“

Paní Marie Loukotová se narodila v srpnu 1938 v Dražiči. Zde také prožila dětství a část dospělého života. Její maminka byla ženou v domácnosti, čas od času pomáhala na polích a později pracovala v zemědělském družstvu, tatínek byl krejčí.

Do školy v Chrástanech nastoupila ještě za 2. světové války, a proto se hned v první třídě musela učit německy. Z období války si pamatuje to, že museli zatemňovat okna a večer nesměli chodit ven. Na zahradě měli ve sklepě připraven úkryt, který je měl chránit před nálety. Na úplném konci války, kdy se Němci snažili dostat za demarkační čáru k Američanům, se střílelo i v Bernarticích a Bechyni. O život v posledních dnech války přišly desítky lidí.

Když dokončila základní školu, rozhodla se pro kariéru učitelky prvního stupně. Po studiu jí bylo postupně přiděleno několik umístěnek do škol na různých místech. Na některé školy mohla, i když poměrně obtížně, dojíždět ze svého bydliště v Dražiči. Některá pracoviště byla tak vzdálená, že byla nucena zde i po různu bydlet.

Od září roku 1961 až do svého odchodu do důchodu učila na základní škole v Bernarticích. Zde také prožila v roce 1968 okupaci Československa ruskou armádou. Informace o těchto událostech získávali hlavně z televize. Jako učitelka musela projít pohovory, kde se měla vyjádřit, zda souhlasí se vstupem Ruských vojsk na naše území. Pokud by paní Marie nesouhlasila, nemohla by dál pracovat ve školství. Ředitel školy učitelům poradil ať řeknou, že politické situaci nerozumí, a proto ji nemohou hodnotit. Škola pak obdržela přesné instrukce, jak danou politickou situaci vysvětlovat a jak o ní žáky učit.

Listopadové události roku 1989 ji zasáhly spíše po lidské stránce. Všichni vedoucí pracovníci ve školství museli obhajovat své pozice a pedagogický sbor se měl vyjádřit, zda mají zůstat na vedoucích místech. I přesto, že měla ve sboru pouze dvě nesouhlasná vyjádření a většina si přála, aby zůstala na pozici zástupkyně ředitele, z této pozice odstoupila a zůstala na pozici učitelky, kde byla spokojená až do odchodu na důchod.

V Bernarticích postavila společně se svým manželem dům, kde žili i s jejich jediným synem, který bohužel zemřel v mladém věku. Paní Marie žila celý život velmi aktivně a měla mnoho přátel. I nyní stále pomáhá dětem svých synovců s přípravou do školy, stejně jako se zapojuje do dění v Domě s pečovatelskou službou, kde žije.

Autorský tým: Tereza Marková, Veronika Řeřábková a Karel Roubych

Pedagogické vedení: Mgr. Šárka Hružová

Škola: Základní škola Záhoří

Plakát vznikl na základě materiálů poskytnutých pamětníky.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY